

Kapky rosy, kapky deště.
Kapky potu, kapky krve.
To je láska.
Říkej dnes a zítra ještě.
Ještě slůvko sté a prvé.
To je láska.

Slůvko někdy bezbranné
a tonoucí jak pápěříčko holubí, co vítr svál.
A jindy slunce tekoucí,
kdy smích a pláč jsou naruby a blázen král.

Kapky nebe, kapky Země.
Kapky světla, kapky bláta.
To je láska.
Vzejde ze mě, vzejde z tebe. Jednou zlá a jindy svatá.
To je láska.

Je jak tříska pod kůží, bez konce poušť
a spánek zmáhající stráž - je z výšky pád.

A jindy krásně žhavá spoušť,
kdy v sobě štěstím umíráš
a toužíš dát.

Láskou se v máji svléká něžná kůra z bříz.
Láska jak míza stéká.
Řekni, řekni kdys,
kdys prvně pil tu révu se solí
a měl jsi strach,
že láska zabolí tě po kapkách.

Kapky blaha, kapky vůní.
Kapky v troskách padlých tvrzí.
To je láska.
V blátě nahá, bosá v trní,
v očích sladkou závrať hrůzy.
Nosí láska.

Chodí v džínách odřených, neptá se let
a na zdech kreslí dvojí stín a dvojí tvář.

Když přijde, skoupí celý svět.
A každý velký sen a čin, i déšť, i zář.

Láskou se slůvka letmá básní stávají.
Láskou k nám hvězdy ve tmách
v kapkách stékají.
A jako tón chce strunou znovu znít,
tak člověk touží, jako že chce žít,
kapky lásky pít.
Kapky lásky pít.
Kapky lásky pít.